



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Αρ. Φύλλου 537

17 Σεπτεμβρίου 2012

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 13819/150310

Επανακαθορισμός των ορίων αιγιαλού - παραλίας - παλιού αιγιαλού στη περιοχή «Βλυχό» Αγίου Δημητρίου Αργυρού, Δήμου Κύμης - Αλιβερίου, περιοχή, όπου κατόπιν των αποφάσεων 2087/07 και 2089/07 του Συμβουλίου της Επικρατείας, ακυρώθηκε εν μέρει και αναπέμφθηκε στην Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση η αριθμ. 1093897/9944/Β0010/19-10-1999 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με θέμα «Καθορισμός ορίων του αιγιαλού - παλ. αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση «Άγιος Δημήτριος», Αργυρού, Δήμου Δυστίων, Ν. Ευβοίας» η οποία είχε δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 807/τ. Δ' /15-11-1999.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ - ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν.2971/2001 (ΦΕΚ 285/2001 τ. Α') «περί αιγιαλού και παράλιας και άλλες διατάξεις».
2. Τις διατάξεις του άρθρου 113 του Ν. 3978/2011 (Α' 137), με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν.2971/2001.
3. Τις διατάξεις του Ν.3200/55 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως», όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν σήμερα με τα Ν.Δ. 532/70, Β.Δ. 704/70, Β.Δ. 705/70, Β.Δ. 192/72, Π.Δ. 71/84, Π.Δ. 347/86, Ν. 2026/92 και Π.Δ. 97/93.
4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 551/88 «Οργάνωση Νομαρχιών - Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών (ΦΕΚ 259 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
5. Τις διατάξεις του Π.Δ. 284/88 «περί οργανισμού Υπ. Οικονομικών».
6. Τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν.3220/2004 (ΦΕΚ 15 τ. Α' /28-01-2004) «μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής - αντικειμενοποίηση του φορολογικού έλεγχου και άλλες διατάξεις» δυνάμει των οποίων από 10-04-2004, αρμοδιότητες του, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, οι οποίες ανήκαν ή είχαν μεταβιβαστεί στους Νομάρχες μέχρι την έναρξη λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και αφορούν θέματα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που εξαιρέθηκαν από την κατάργηση με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 39 του Ν.2218/1994, περιέρχονται στους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών.

7. Τις διατάξεις του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87 τ. Α' /07-06-2010) περί «Νέας αρχιτεκτονικής της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης».

8. Τις διατάξεις της παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 του Ν.3852/2010, με τις οποίες συστάθηκαν ως ενιαίες αποκεντρωμένες μονάδες διοίκησης του Κράτους, 7 Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, μεταξύ των οποίων και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, η οποία εκτείνεται στα όρια των περιφερειών Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας με έδρα τη Λάρισα και για τα καθήκοντα των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ν.2503/1997 (ΦΕΚ 107 τ. Α').

9. Τις διατάξεις της παρ. Ι του άρθρου 280 του Ν. 3852/10, σύμφωνα με τις οποίες οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις ασκούν τις αρμοδιότητες των κρατικών Περιφερειών, περιλαμβανομένων και εκείνων των αντίστοιχων συλλογικών οργάνων τους, όπως αυτές καθορίζονταν στον ιδρυτικό τους νόμο 2503/1997, καθώς και στους μεταγενέστερους ειδικούς νόμους και στις σχετικές κανονιστικές διατάξεις, όπως ισχύουν με εξαίρεση τις αρμοδιότητες που περιέρχονται με το άρθρο 186 του ίδιου νόμου, στις περιφέρειες.

10. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 283 του Ν. 3852/10, από την έναρξη λειτουργίας των αποκεντρωμένων διοικήσεων καταργούνται οι περιφέρειες που έχουν ιδρυθεί με το Ν. 2503/97 (ΦΕΚ 107 τ. Α') και υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη λειτουργίας τους και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καταργούμενων περιφερειών, συμπεριλαμβανομένων και των διεθνών τους συνεργασιών κατά το λόγο συμμετοχής τους σ' αυτές.

11. Το αριθμ. Δ6Α 1022671 ΕΞ 2011/10-02-2011 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών, σύμφωνα με το οποίο οι αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών, που περιήλθαν στους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών (του Ν.2503/1997 Α' 107), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004 (Α' 15) και καταγράφονται στην υπ' αριθμ. 1063649/790/Α0006/03-08-2004 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ασκούνται, από 1/1/2011, από το Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

12. Τις διατάξεις του Π.Δ.138/2010 (ΦΕΚ 231/Α' /27-12-2010) «περί οργανισμού Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας».

13. Την από 18-05-2012 έκθεση της κατά το άρθρο 3 του Ν.2971/01 αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού, που επανακαθόρισε τα όρια αιγιαλού - παραλίας στη θέση «Βλυχό», Αγίου Δημητρίου Αργυρού, Δήμου Κύμης - Αλιβερίου, Ν. Ευβοίας, με επισπεύδοντες τους Βασιλική Μπαλωτή, Κων/νο Χατζή, Ανδρέα, Μαριέττας και Παναγιώτη Σαρρή και Δημητρίου Κάργα.

14. Το τελικής αναθεώρησης από Ιουνίου 2010, με κλίμακα 1:1000 τοπογραφικό διάγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από τον τοπογράφο μηχανικό Δημήτριο Προκάκη ΠΕ/Δ1, σε μία (1) πινακίδα, και ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης από την Ελευθερία Γραμματικού, πτυχιούχο τοπογράφο μηχανικό ΤΕ/Δ', υπαλλήλους αμφοτέρους της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας.

15. Το υπ' αριθμ. Φ.119/191065α/Σ.5538/22-12-2011 έγγραφο Γ.Ε.ΕΘ.Α - ΓΚλάδος/Γ2 - Τ.Ε.Υ., σύμφωνα με το οποίο και από πλευράς αρμοδιοτήτων του, όπως αυτές απορρέουν από το άρθρο 17 του ν. 2971/2001, δεν έχει αντίρρηση για τη συνέχιση της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού - παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού στην εξεταζόμενη θέση.

16. Το υπ' αριθμ. Φ121/45/12-07-2012 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, με το οποίο ζητείται η έκδοση της απόφασης, αποφασίζουμε:

Επικυρώνουμε την από 18-05-2012 έκθεση της κατά το άρθρο 3 του Ν.2971/01 αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού, που καθόρισε τα όρια αιγιαλού - παραλίας στη περιοχή «Βλυχό», Αγίου Δημητρίου Αργυρού, Δήμου Κύμης - Αλιβερίου, Ν. Ευβοίας όπου κατόπιν των αποφάσεων 2087/07 και 2089/07 του Συμβουλίου της Επικρατείας ακυρώθηκε εν μέρει και αναπέμφθηκε στην Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση η αριθμ. 1093897/9944/Β0010/19-10-1999 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με θέμα «Καθορισμός ορίων του αιγιαλού - παλ. αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση «Άγιος Δημήτριος», Αργυρού, Δήμου Δυστίων, Ν. Ευβοίας», η οποία είχε δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 807/τ. Δ'/15-11-1999. Επικυρώνει επίσης το τελικής αναθεώρησης από Ιουνίου 2010, με κλίμακα 1:1000 τοπογραφικό διάγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από τον τοπογράφο μηχανικό Δημήτριο Προκάκη ΠΕ/Δ1, σε μία (1) πινακίδα, και ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης από την Ελευθερία Γραμματικού, πτυχιούχο τοπογράφο μηχανικό ΤΕ/Δ', υπαλλήλους αμφοτέρους της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ.2 του Ν.2971/01 και συνοδεύει την Έκθεση της προαναφερόμενης Επιτροπής.

Στο παραπάνω από Ιουνίου 2010 τοπογραφικό διάγραμμα η αρμόδια Επιτροπή:

Επανακαθόρισε:

α) την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1, 2, 3, ..., 16 της οποίας οι κορυφές ορίζονται με καρτεσιανές συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο στο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς HATT.

β) την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1', 2', 3', ..., 16', της οποίας οι κορυφές ορίζονται με καρτεσιανές συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο στο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς HATT.

γ) την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με μπλε συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1'', 2'', 3'', ..., 21'',

της οποίας οι κορυφές ορίζονται με καρτεσιανές συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο στο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς HATT.

Η οριογραμμή παραλίας καθορίζεται κατά τρόπο που να απέχει παντού σταθερή απόσταση δέκα (10) μέτρων από την οριογραμμή του αιγιαλού, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της παρ.2 του άρθρου 1 και της παρ.3 του άρθρου 2 και της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.2971/01.

Δεν υπάρχουν εντός της ζώνης παραλίας κατασκευές (κτίσματα, εξώστες, στέγαστρα, περιφράξεις, διαμορφώσεις, κλπ), που να εξαιρούνται από αυτήν.

Την ανάκληση με την παρούσα της υπ' αριθμ. 1093897/9944/Β0010/19-10-1999 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με θέμα «Καθορισμός ορίων του αιγιαλού - παλ. αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση «Άγιος Δημήτριος», Αργυρού, Δήμου Δυστίων, Ν. Ευβοίας η οποία είχε δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 807/τ. Δ'/15-11-1999 και ειδικότερα τις οριογραμμές 1, 2, 3, ..., 15 οριογραμμής αιγιαλού, της 1', 2', 3', ..., 15 οριογραμμής παραλίας και της 1'', 2'', 3'', ..., 19', οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού, που διακρίνονται ως διακεκομμένες γραμμές στο από τελικής αναθεώρησης Ιουνίου 2010, με κλίμακα 1:1000 τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την από 18 Μαΐου 2012 Έκθεση της Επιτροπής.

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει με τη δημοσίευση στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή μαζί με την έκθεση και το διάγραμμα που προαναφέραμε, να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Λάρισα, 28 Αυγούστου 2012

Η Γενική Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΕΡΑΚΟΥΔΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ
ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ - ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ
ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

για υπόθεση Επανακαθορισμού Ορίων Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού στην περιοχή «Βλυχό» Αγίου Δημητρίου Αργυρού Δήμου Κύμης - Αλιβερίου.

Στη Χαλκίδα σήμερα 18 Μαΐου 2012, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10 π.μ.

Η Επιτροπή Καθορισμού Ορίων Αιγιαλού - Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού Ν. Ευβοίας, η σύνθεση της οποίας καθορίστηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001 «περί αιγιαλού παραλίας και άλλες διατάξεις» και συγκροτήθηκε με την αριθμ. 21875/133353/12-12-2011 απόφαση της Γενικής Γραμματέως Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας και την τροποποιητική αυτής με αριθμ.8234/86515/4-5-2012 απόφαση, αποτελούμενη από τους:

1. Σελεβάκου Ιωάννα, ΠΕ/Β1, κλάδου εφοριακών, Αναπληρώτρια Προϊσταμένη της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, ως Πρόεδρος,

2. Προκάκη Δημήτριο, τοπογράφο μηχανικό ΠΕ/Δ1, υπάλληλο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, ως αναπληρωματικό μέλος, (συμμετέχει ως τακτικό μέλος κατόπιν εξαίρεσης από την υπόθεση του τακτικού μέλους, Αθηνάς Μπούρικα)

3. Αντώνιο Καμπάνη, υποπλοίαρχο Λιμενικού Σώματος, Λιμενάρχη Υ. Λ/Χ Αλιβερίου, ως μέλος,

4. Δεληκώστα Αικατερίνη, τοπογράφος μηχανικό ΤΕ/Δ, νόμιμη αναπληρώτρια του Προϊσταμένου του Τμήματος Πολεοδομίας Δήμου Κύμης Αλιβερίου, κωλυομένου του τακτικού μέλους Νικόλαου Μεταξά,

5. Δ/ντή ΠΕΧΩ Στ. Ελλάδας ή νόμιμο αναπλ/τή (αν και προσκλήθηκε νόμιμα δεν προσήλθε)

Κατόπιν της με αρ. πρωτ. Φ93/3/19-3-2012 Πρόσκλησης Μελών της Επιτροπής, συγκλήθηκε την 30-3-2012, ημέρα Παρασκευή η κατά το άρθρο 3 του Ν.2971/01 Επιτροπή Αιγιαλού παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού στα γραφεία του Υ. Α.Χ. Αλιβερίου, προκειμένου να εξεταστούν τα δι-αλαμβανόμενα στις αριθ.2087/07 και 2089/07 αποφάσεις του ΣΤΕ σύμφωνα με τις οποίες έγινε δεκτή εν μέρει -για τους Κωνσταντίνο Χατζή και Βασιλική Μπαλωτή- η ακύρωση της αριθ. 1093897/9944/Β0010/19-10-99 απόφαση Υπ. Οικονομικών καθ' ο μέρος δηλαδή τα διεκδικούμενα από τους αιτούντες ακίνητα περιλαμβάνονται εντός των ορίων του παλαιού αιγιαλού, η δε απόφαση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση. Ταυτόχρονα στην παρούσα Επιτροπή εξετάζονται αρμοδίως και τα από 27-9-2011 και 7-10-2011 αιτήματα των Ανδρέα, Μαριέττας και Παναγιώτη Σαρρή, Βασιλικής Μπαλωτή, Δημητρίου Κάργα και Κων/νου Χατζή περί παραλήψεων του εισηγη-τή στην από έτους 2010 Επιτροπή, για τα οποία η Δ/νση Δημ. Περιουσίας, Τμήμα Β' με το αριθμ. 1157000/5240/Β0010/18-11-2011 έγγραφο της ζήτησε να τεθούν υπόψη της Επιτροπής του άρθρου 3 του ν.2971/2001, ώστε τού-τη ως ανεξάρτητο συλλογικό όργανο της Διοίκησης να απαντήσει απευθείας στους αιτούντες.

Κατά την σύγκληση της Επιτροπής την 30-3-2012, και προ της έναρξης της συζήτησης, ο δικηγόρος των αι-τούντων Ηλίας Ηλίας παρουσία μέρους των αιτούντων, ανέλυσε στην Επιτροπή τις απόψεις των αιτούντων, οι οποίοι στη συνέχεια απεχώρησαν. Κατόπιν η Επιτροπή μετέβη στην περιοχή του εξεταζόμενου καθορισμού προκειμένου να διαμορφώσει ιδία άποψη επί των φυ-σικών - γεωμορφολογικών χαρακτηριστικών, χλωρίδας, στοιχείων ακτογραμμής, κλπ στοιχείων που επικρατούν σε αυτή την περιοχή.

Στη συνέχεια και κατόπιν της υπαριθμ. πρωτ. Φ93/7/14-5-2012 Πρόσκλησης Μελών Επιτροπής συνεδριάσαμε σήμερα 18 Μαΐου 2012, ημέρα Παρασκευή στα γραφεία της επισπεύδουσας Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας στη Χαλκίδα και λάβαμε υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 2971/2001 περί «Αιγιαλού Παρα-λίας και άλλων διατάξεων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα.

2. Την με αριθμ. πρωτ, 1093897/9944/Β0010/19-10-1999 Απόφαση Υπουργού Οικονομικών και τα αναφερόμενα σε αυτήν σχετικά με τον καθορισμό ορίων Αιγιαλού Παλαιού Αιγιαλού και δημιουργίας ζώνης Παραλίας στην θέση «Άγιος Δημήτριος» Αργυρού του Δήμου Δυστίων.

3. Την προσφυγή 2274/2000 των Α., Μ., και Π. Σαρρή και Βασιλικής Μπαλωτή και Κων/νου Χατζή ενώπιον του ΣτΕ κατά της ως άνω απόφασης καθορισμού.

4. Ότι η υπό κρίση αίτηση εξετάστηκε μόνο ως προς τους τρεις πρώτους των αιτούντων (Ανδρέα, Μαριε-τα, Παναγιώτη Σαρρή) και εκδόθηκε η αριθ.2063/2004 απόφαση του ΣΤΕ-Τμήμα Ε' με την οποία απερρίφθη η υπό κρίση αίτηση ως προς αυτούς, με το σκεπτικό ότι στερούνται εννόμου συμφέροντος, δεδομένου ότι: Με την απόφαση 719/02 του Αρείου Πάγου (και στο πνεύμα των προηγούμενων εκδοθέντων αποφάσεων 459/1997

Πολ. Πρωτ/κείου Χαλκίδας, 1263/1999 Εφετείου Αθηνών και 868/2001 Αρείου Πάγου) εκρίθη τελεσίδικα, ότι η οι-κογένεια Σαρρή με τον τίτλο αγοράς 61130/1990 και την διορθωτική πράξη 61404/1991 δεν απέκτησε κυριότητα στο ακίνητο των 4.368 τ.μ που βρίσκεται στον παλαιό αιγιαλό στην παραλιακή περιοχή Αγ. Δημητρίου του Δήμου Δυστίων Ευβοίας. Δια της αποφάσεως αυτής ο Α. Σαρρής δεν έχει έννομο συμφέρον στην συγκεκρι-μένη περιοχή.

5. Ότι οι υπόλοιποι δύο αιτούντες Κ. Χατζής και Β. Μπα-λωτή κατέθεσαν τις υπ' αριθμ. 4499/2003 και 4500/2003 αιτήσεις χωρισμού δικογράφου (κατά της προαναφερό-μενης απόφασης καθορισμού ορίων αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού) αντιστοίχως, οι οποίες συζητήθηκαν και εκδόθηκαν οι αριθ.2087/07 και 2089/07 αποφάσεις του ΣΤΕ σύμφωνα με τις οποίες γίνεται δεκτή εν μέ-ρει η ακύρωση της αριθ. 1093897/9944/Β0010/19-10-99 απόφαση Υπ. Οικονομικών καθ' ο μέρος δηλαδή τα δι-εκδικούμενα από τους αιτούντες ακίνητα των Χατζή και Μπαλωτή περιλαμβάνονται εντός των ορίων του παλαιού αιγιαλού, η δε απόφαση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση με το αιτιολογικό ότι οι τεχνικές εκθέσεις Σπαντιδέα και Λυκούδη δεν μνη-μονεύονται στην από 13.9.1999 έκθεση της Επιτροπής, ούτε και ο χρόνος στον οποίο ανάγεται ο καθορισμός του παλαιού αιγιαλού.

6. Ότι ενώ αλληπάλληλες διερευνήσεις από μέρους της Δ/νσης Επιθ/σης Υπηρεσιών επί αναφορών των ενδι-αφερομένων κατά ενεργειών της Διοίκησης έδειξαν την μη διάπραξη μη σύννομων ενεργειών κατά το χειρισμό της υπόθεσης τους από υπαλλήλους της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, στην με αριθ.πρωτ. 5337/15-12-04 συμπληρωματική πορισματική Έκθεση του, ο επιθ/τής Ι. Αγιασοφίτης εισηγείται τον επανακαθορισμό του π. αιγιαλού στην περιοχή από την αρμόδια Επιτροπή.

7. Ότι κατόπιν τούτου συγκλήθηκε η αρμόδια εκ του νόμου Επιτροπή του άρθρου 3 του Ν.2971/01 και εξέδω-σε τα από 4-10-2005 και 7-12-2005 Πρακτικά Συνεδρι-άσεως τα οποία ελήφθησαν υπόψη από την παρούσα, με τα οποία αποφάνθηκε ομόφωνα για τον μη επα-νακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού, διατηρώντας τα όρια που είχαν επικυρωθεί με την αριθ.1093897/9944/Β0010/19.10.1999 απόφαση Υπ. Οικ/κών (ΦΕΚ 807Δ/15-11-99), επειδή από την παράθεση των στοιχείων δεν προέκυπτε κάποιο νεότερο στοιχείο τέτοιο που να δικαιολογεί τον επανακαθορισμό κατά παρ.9 αρθ.5 Ν. 2971/01, και αφού προηγουμένως στο πρακτικό της με εκτενή αναφορά αιτιολογεί το σκεπτικό της απόφασης της, λαμβάνοντας υπόψη και τις τεχνικές εκθέσεις Σπα-ντιδέα και Λυκούδη.

8. Το από 17-6-2010 και από 2-7-2010 πρακτικό Επι-τροπής καθορισμού Αιγιαλού και Παραλίας -που σε συνέχεια των Αποφάσεων 2087/07 και 2089/07 του Συμβουλίου της Επικρατείας/και εντολών της Διοίκη-σης - επανεξέτασε την από 13-9-1999 Έκθεση Επιτροπή καθορισμού Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού στην περιοχή Αγίου Δημητρίου Αργυρού λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνικές εκθέσεις Ι. Σπαντιδέα και Ε. Λυκού-δη για τις διεκδικήσεις Β. Μπαλλωτή και Κ. Χατζή και επανεξετάζοντας τις αντικρουόμενες εκθέσεις Σινάνο-γλου και Πρωτοπαππά, κατέληξε σε συμπεράσματα που συμφωνούν με τα αντίστοιχα των Επιτροπών των ετών 1999 και 2005 και που δέχονται την ύπαρξη Παλαιού

Αιγιαλού στα όρια που είχαν σε αυτές προταθεί, κατέληξε ομόφωνα ότι δεν υπάρχουν ικανά στοιχεία που να στοιχειοθετούν την ύπαρξη ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων εντός του Παλαιού Αιγιαλού σχετικά με τις διεκδικήσεις Κ. Χατζή και Β. Μπαλωτή αλλά και των υπολοίπων αιτούντων, ενώ ύστερα από τεκμηριωμένη αιτιολόγηση του εισηγητή στην Επιτροπή του 2010 προστέθηκαν δύο επιπλέον μικρές περιοχές παλαιού αιγιαλού στα δύο άκρα του καθορισμού.

9. Το με αριθ.Φ121/οικ2457/27-10-2010 έγγραφο σύμφωνα με το οποίο η ΚΥΔ Ν. Ευβοίας διαβίβασε στο ΓΕΝ-για την σχετική Γνωμοδότηση του-, τη από 17 Ιουνίου και 2 Ιουλίου 2010 Έκθεση - Πρακτικό Επιτροπής με το συνοδευόμενο σε αυτήν από Ιουνίου 2010 τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:1000 και την εισήγηση του υπαλλήλου της Κτηματικής Υπηρεσίας μας και μέλους της Επιτροπής Προκάκη Δημητρίου, Τοπογράφου Μηχανικού ΠΕ/Π καθώς και νεώτερα τεχνικά στοιχεία, τεχνική Έκθεση Ντούρου Σ., συμπληρωματική γεωλογική έκθεση Λυκούδη Ε.

10. Ότι ύστερα από την δημοσίευση του Ν.3978/2011 στο ΦΕΚ 137/τ. Α'/16-6-2011 όπου με το άρθρο 113 τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν 2971/01, το ΓΕΝ κατέστη πλέον μη αρμόδιο και για τούτο απέστειλε τα απαραίτητα στοιχεία του φακέλου στο πλέον αρμόδιο ΓΕΕΘΑ με το αριθ. πρωτ. Φ544.5/814/11/26-8-2011 έγγραφο του για διατύπωση γνώμης.

11. Την με αριθ. Φ119/191065 α/22-12-2011 έγγραφη απάντηση του ΓΕΕΘΑ με την οποία μας γνωστοποιήθηκε ότι δύναται να συνεχισθεί η διαδικασία καθορισμού.

12. Ότι ενώ επίκειτο η προώθηση των ανωτέρω Πρακτικών της Επιτροπής για έκδοση επικυρωτικής απόφασης από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Στερεάς Ελλάδας και δημοσίευση αυτής στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, οι αιτούντες τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού-παραλίας -παλαιού αιγιαλού με τα ανωτέρω από 27-9-2011 και 7-10-2011 σχετικά αιτήματα τους έθεσαν θέματα παραλείψεων του αρμόδιου εισηγητή της Επιτροπής και ζήτησαν από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών Παντελή Οικονόμου «να επιληφθεί προσωπικώς δια των υπηρεσιών του, προκειμένου το ζήτημα αυτό να λυθεί οριστικά». Κατόπιν αυτών η Διοίκηση ζήτησε τα αιτήματα αυτά να τεθούν και πάλι υπόψη της Επιτροπής του άρθρου 3 του ν.2971/2001, ώστε τούτη ως ανεξάρτητο συλλογικό όργανο της Διοίκησης να απαντήσει απευθείας στους αιτούντες.

13. Τις τεχνικές εκθέσεις Σπαντιδέα, Λυκούδη, Πρωτοπαπιά, Σινάνογλου, Ντούρου και τα στοιχεία που αναφέρονται ότι λήφθηκαν υπόψη στις Επιτροπές των ετών 1999, 2005 και 2010.

14. Το συνταχθέν από Ιουνίου 2010 (τελικής αναθεώρησης) υπό του εισηγητή κ. Προκάκη Δημητρίου, Τοπογράφου Μηχανικού ΠΕ/Δ1, τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:1000. Από σήμερα και εφ' εξής το ανωτέρω διάγραμμα θα θεωρείται ως το επισυναπτόμενο διάγραμμα καθορισμού Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού της παρούσας Έκθεσης της Επιτροπής.

15. Την από Μαΐου 2009 τεχνική έκθεση - φωτοερμηνεία αεροφωτογραφιών στην περιοχή διεκδίκησης Σαρρή, και την από Μαΐου 2010 εισηγητική τεχνική έκθεση -φωτοερμηνεία αεροφωτογραφιών, αμφότερες σχετικές με επανακαθορισμό παλαιού αιγιαλού στην πε-

ριοχή «Βλυχό» Αγίου Δημητρίου Αργυρού του Προκάκη Δημητρίου, Τοπογράφου Μηχανικού ΠΕ/Δ1, υπαλλήλου της ΚΥΔ Ν. Ευβοίας.

Κατόπιν αυτών η Επιτροπή μετά από μελέτη και εξέταση στοιχείων διαπιστώνει τα εξής:

Α) Μετά την από 30-3-2012 επιτόπια αυτοψία της στην περιοχή «Βλυχός» Αγίου Δημητρίου Αργυρού, σε συνδυασμό και με την ερμηνεία των παλαιών αεροφωτογραφιών, παλαιών και νέων επίγειων φωτογραφιών, τις γραπτές απόψεις των εμπλεκόμενων στην υπόθεση προσώπων, υπαλλήλων, οργάνων της Τάξης, φορέων και Υπηρεσιών που υπάρχουν στο αρχείο της Υπηρεσίας μας και που παρουσιάστηκαν ενώπιον της Επιτροπής, διαπιστώνει ομόφωνα και αβίαστα ότι παρά τις όποιες σημερινές ανθρώπινες επεμβάσεις επί της έκτασης που οι αιτούντες ζητούν τον επανακαθορισμό του Παλαιού Αιγιαλού, αυτή διατηρεί ακόμα εμφανή τα χαρακτηριστικά παράκτιας ελώδους έκτασης έχοντας μηδενικά σχεδόν υψόμετρα, καλυπτόμενη από βούρλα, καλαμιώνες, πλώδη βλάστηση και μικρά αρμυρίκια - χαρακτηριστικά φυτά του υφάλμυρου περιβάλλοντος-, έχει περιοχές χέρσες που τον χειμώνα πλημμυρίζουν με υφάλμυρο νερό (μίξη υδάτων θαλάσσης και υδροφόρου ορίζοντα) και το καλοκαίρι -ξερές πλέον- αφήνουν έντονα σημάδια αλατότητας επί της επιφάνειας του εδάφους, ακαλλιέργητη από παλιά μέχρι σήμερα όπως αναμφισβήτητα καταδεικνύουν και οι αεροφωτογραφίες 1945, 1960, και 1970.

Η Επιτροπή έλαβε γνώση και του ιστορικού της προς εξέταση έκτασης για τον επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού όπως αυτό προκύπτει από τα Πρακτικά του Κοινοτικού Συμβουλίου (Κ.Σ.) Αργυρού, σε αντιδιαστολή και με τις απόψεις των αιτούντων. Από τα Πρακτικά αυτά προκύπτει ότι η Κοινότητα Αργυρού έδινε δικαίωμα βοσκής έναντι ενοικίου σε τοπικούς κτηνοτρόφους επί του κοινοτικού κτήματος στο «Βλυχό» (πρόκειται για την έκταση που η παρούσα αποφασίζει ότι έχει χαρακτηριστικά Παλαιού Αιγιαλού), και χαρακτήριζε το κτήμα ως κοινοτικό βοσκότοπο. Ήδη από το έτος 1961 το Κ. Σ. αποφασίζει την δημιουργία κοινοτικού άλσους ευκαλύπτων εκτάσεως 100 και πλέον στρεμμάτων με φύτευση δενδρυλλίων «δια προσωπικής των κατοίκων εργασίας». Σε οδηγίες του Υπουργείου Γεωργίας προς την Κοινότητα το έτος 1962 δίνονται μεταξύ των οδηγιών και η «δια την εύκολον απομάκρυνσιν των βούρλων είναι δυνατόν να προηγηθεί καύσις τούτων» (την εποχή εκείνη δεν υπήρχε πρόσβαση με αυτοκίνητο στην περιοχή). Το 1963 το Κ. Σ. ορίζει Επιτροπή για την εκποίηση ή εκμίσθωση για αποκλειστικό σκοπό την τουριστική αξιοποίηση των 100 περίπου στρεμμάτων του παραθαλάσσιου κοινοτικού κτήματος στη θέση Βλυχός το οποίο έχει περιέλθει στην Κοινότητα από συστάσεως της., και αποτελείται στην ΤΥΔΚ για την σύνταξη ακριβούς τοπογραφικού διαγράμματος. Το Υπουργείο Δημ. Έργων με σύμφωνη γνώμη του ΕΟΤ συνηγορεί για την εκποίηση του κτήματος. Από το 1964 έως το 1967 εμφανίζονται έξι τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα ή επενδυτικά σχήματα και προτείνουν την εξαγορά του κτήματος. Ταυτόχρονα όμως με την διαφαινόμενη αξιοποίηση του τότε Κοινοτικού Κτήματος, εμφανίζονται μετά το 1963 -σύμφωνα με τα Πρακτικά της Κοινότητας- διάφοροι διεκδικητές και καταπατητές του κτήματος αυτού εναντίον των οποίων αυτή προβαίνει σε δικαστικά μέτρα τα οποία

γενικότερα κερδίζει. Μεταξύ των καταπατητών αναφέρονται οι: Δημ. και Γεώργιος Α. Τσίγκρος (1963), Αν. Γ. Κάργας και Αγγελική Τσώνη (1967), Κ. Στούρνας (1969), Νικόλαος και Αναστάσιος Ιωαν. Τσίγγρος (1969), Δημήτριος Κάργας (1973-1976), Δημ. Ι. Πάγκας, Δημ. Αναστ. Τσίγκρος, Νικόλαος Κ. Τσίγκρος (1977), Γεώργιος Ράπτης (1983). Με την 16/1979 απόφαση του Κ.Σ., αποφασίζεται η ρύψη μπάζων εντός του έλους για να εκλείψουν τα κουνούπια. Το έτος 1984 με έγγραφο της η Κοινότητα ζητά από τον ΕΟΤ την έγκριση καταλληλότητας μονάδας Camping, η οποία έγκριση εκδίδεται το 1988, ενώ το 1990 το Κ. Σ. αποφασίζει την εκμίσθωση του κτήματος για Camping σε ιδιώτη μέσω δημοπρασίας όπου τελικά πλειοδότης αναδεικνύεται ο Σπίθας Ευάγγελος. Το έτος 1990 συντάσσεται το αρ. 61130/7-9-1990 Συμβόλαιο αγοραπωλησίας με συμβαλλόμενους την Αικατερίνη χήρα Κων/νου Κοσκινά το γένος Αναστασίου και Μαρίας Τσίγκρου ως πωλήτρια και τους Α., Μ., και Π. Σαρρή ως αγοραστές για τμήμα έκτασης 4.368 τ.μ. εντός της έκτασης που οι Επιτροπές Αιγιαλού των ετών 1999, 2005, και 2010 χαρακτήρισαν ως Παλαιό Αιγιαλό. Έκτοτε οι συνεχείς διεκδικήσεις αυτών και άλλων διεκδικητών και οι προσφυγές τους σε κάθε διαθέσιμο διοικητικό και ένδικο μέσο καθυστερούν την οριστική απόφαση περί του Καθορισμού Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού στην περιοχή «Βλυχό» Αγίου Δημητρίου Αργυρού.

Β) Η παρούσα Επιτροπή έχοντας την ευθύνη της συνεκτίμησης όλων των προαναφερθέντων στοιχείων και κυρίως αυτών που υποδεικνύουν εμμέσως ποια ήταν η εικόνα της περιοχής κατά χρονική επέκταση μέχρι το έτος 1884, σε συνδυασμό με τις επισημάνσεις των 2087, 2089/2007 των Αποφάσεων του ΣτΕ και ειδικότερα το ότι «...λόγω της αντιθέσεως των τεχνικών εκθέσεων Πρωτοπαπά και Σινάνογλου έπρεπε να συνεκτιμηθούν από την Επιτροπή και τον Υπουργό Οικονομικών, προκειμένου να είναι επαρκώς αιτιολογημένη η προσβαλλόμενη πράξη, οι τεχνικές εκθέσεις Ι. Σπαντιδέα και Ε. Λυκούδη...» και ότι «στην προσβαλλόμενη απόφαση και στην επικυρωθείσα έκθεση της Επιτροπής δεν μνημονεύεται ο χρόνος στον οποίο ανάγεται ο καθορισμός του παλαιού αιγιαλού», αποφαινεται ομόφωνα στα εξής:

- Ότι υπάρχουν ικανά στοιχεία που οδηγούν στον χαρακτηρισμό της έκτασης ως παλαιό αιγιαλό με την έννοια ότι μέχρι πρόσφατα η εξεταζόμενη περιοχή ήταν εμφανώς παράκτιο έλος άμεσα επηρεαζόμενο από τις ισχύουσες κάθε φορά τοπικές συνθήκες κυματισμού και παλινροιών της θάλασσας, και υδροφόρου ορίζοντα, η δε μόνιμη σύνδεση δια φυσικού καναλιού της θάλασσας με το έλος είναι γεγονός που προκύπτει από τις παλιές αεροφωτογραφίες και έχει απεικονισθεί χαρακτηριστικά στο διάγραμμα Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού «ΑΛΙΒΕΡΙ» αρ.6429/1 κλίμακας 1:5000 έτους λήψης α/φ 1971.

- Ότι ακόμα και σήμερα τα χαρακτηριστικά του παράκτιου έλους παραμένουν ορατά σε όποια σημεία του δεν έχουν τύχει ακόμα της ανθρώπινης επέμβασης (ύπαρξη χαρακτηριστικής βλάστησης - περιοδική κατάκλιση από υφάλμυρα νερά), όπως προκύπτει και από την εικόνα που είχε το έλος σε διάφορες πρόσφατες επισκέψεις των υπαλλήλων της Κτηματικής και από την επίδειξη προς τα μέλη της Επιτροπής των χαρακτηριστικών φωτογραφιών που τραβήχτηκαν σε αυτές, από τον εισηγητή και οι οποίες αναγνωρίστηκαν και κατά την επιτόπια αυτοψία της παρούσας Επιτροπής.

- Ότι η σταδιακή επίχωση -με προϊόντα εκσκαφών από την ευρύτερη περιοχή- του βαθέως έλους που εντοπιζόταν στις βόρειες παρυφές των επίπεδων εκτάσεων του με σκοπό την αξιοποίηση του από μέρους της Κοινότητας, επέφερε σημαντική αλλοίωση της αρχικής εικόνας του έλους και σταδιακή υποχώρηση των εμφανών χαρακτηριστικών του με αποτέλεσμα σήμερα το άλλοτε μόνιμο και εμφανές κανάλι εξόδου του έλους προς την θάλασσα -άνωθεν του οποίου για την απρόσκοπτη διέλευση του οποίου από τα αυτοκίνητα απαιτήθηκε περί το έτος 1984 η κατασκευή τσιμεντένιας γέφυρας- , πλέον για μεγάλο διάστημα κατά την καλοκαιρινή περίοδο να παραμένει κατά περιοχές στεγνό.

- Ότι η διάνοιξη αποστραγγιστικών καναλιών, η φύτευση του παραθαλάσσιου μετώπου του έλους με ευκαλύπτους, πεύκα και αλμυρίκια για δημιουργία άλσους που επέφερε τοπική σταδιακή μικρή ανύψωση της αμμώδους παραλίας, αποκλείοντας σε μεγάλο βαθμό το όπισθεν της αμμώδους ακτής παράκτιο έλος από την θάλασσα, και ενίσχυσε την φυσική αποστράγγιση του έλους, αποτελούν όλα τούτα παράγοντες που αλλοιώνουν τα μέχρι την δεκαετία του 70 εμφανή χαρακτηριστικά του παράκτιου έλους.

- Ότι οι από 2009 και 2010 αναλυτικές φωτοερμηνευτικές τεχνικές εκθέσεις του εισηγητή και μέλους της Επιτροπής Προκάκη διαφωτίζουν περί της διαχρονικής εξέλιξης από το έτος 1945 μέχρι σήμερα, στηριζόμενες σε αδιαμφισβήτητα τεκμήρια σχετικά με την ύπαρξη έντονων και εμφανών χαρακτηριστικών που συνάδουν στην έννοια του «παλαιού αιγιαλού» (ως παράκτιο έλος, με τακτική εισροή ή και πλημμύρα της εν λόγω έκτασης από θαλασσινό νερό, με βαθιά ή και ρηχά έλη, εποχιακά μόνιμα ή προσωρινά, με απουσία καλλιεργειών περιφράξεων και παραθαλάσσιου δρόμου, με παρουσία άγριας παράκτιας υδροχαρούς βλάστησης, όπως καλαμιώνες, βούρλα, αλμυρίκια, με έντονα ίχνη επιφανειακών αλάτων στο έδαφος, κλπ) όχι μόνο μέχρι το έτος 1945 -όπως αποδεικνύεται από στοιχεία- αλλά και κατ' επέκταση μέχρι το έτος 1884 και ακόμα πιο πίσω, λόγω ακριβώς της σταθερότητας των γεωλογικών φαινομένων όπως επισημαίνει και η γεωλογική μελέτη Λυκούδη για τα τελευταία 6000 χρόνια.

Γ) Κρίνοντας ειδικότερα την μελέτη Λυκούδη, η Επιτροπή αντιλαμβάνεται μεν τις συνθήκες της γεωλογικής γένεσης της προς εξέταση περιοχής όπως αυτές αναλύονται στη γεωλογική έκθεση της, και δεν διαφωνεί με εκείνα τα συμπεράσματα που αναφέρονται στη γεωμορφολογική σταθερότητα της περιοχής μελέτης επί χιλιάδες χρόνια τώρα όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην μελέτη Λυκούδη: «Η περιοχή μελέτης πήρε τη σημερινή της μορφή πριν 6000 χρόνια. Η περίοδος από τότε μέχρι σήμερα χαρακτηρίζεται ευστατικά, ως σχετικά σταθερή». Τα παραπάνω όμως δεν έρχονται σε αντίθεση με την άποψη της Επιτροπής περί ύπαρξης παλαιού αιγιαλού αφού σε συνδυασμό με αυτά, το κριτήριο που επιπλέον προτάσσει η Επιτροπή είναι ότι το έλος ακόμα και σήμερα είναι αναγνωρίσιμο και ζωντανό, πόσο δε μάλλον προ των όποιων επεμβάσεων, από το 1970 και πίσω, μέχρι βέβαια και το έτος 1884 αλλά και ακόμα πιο παλιά.

Αλλά και οι διαπιστώσεις της ανωτέρω από Μαΐου 1998 γεωλογικής μελέτης Ευδ. Λυκούδη όπως: «α. στο σημ. 6 του χάρτη 2 της μελέτης και μερικά μέτρα βορειότερα υπήρχε ακτογραμμή με μικρά οστρακώδη και

άλλους μικροοργανισμούς παράκτιου περιβάλλοντος - Ψηφιδωπαγείς αιγιαλοί. Η περιοχή αυτή συμπίπτει περίπου με την προς βορρά θέση του εξεταζόμενου παλαιού αιγιαλού. Σε πλησίον θέση υπάρχουν χώροι που έχουν ως υλικά λεπτόκοκκους άμμους που αντιστοιχούν σε θίνες.

β. Κοκκομετρική ανάλυση - υπήρχαν δύο πηγές τροφοδοσίας των ιζημάτων στη λεκάνη μελέτης: η λεκάνη μελέτης περιλαμβάνει την εξεταζόμενη περιοχή παλαιού αιγιαλού: θαλάσσια ρεύματα που μεταφέρουν υλικό από απόμακρες περιοχές και το αποθέτουν στην ακτή, και άνεμος με συμβολή επιφανειακών νερών που μεταφέρουν λεπτόκοκκα υλικά από διάβρωση παρακείμενων σχηματισμών και απόθεση τους στην ήδη διαμορφωμένη χέρσο πίσω από την ακτή.

γ. Σύνθεση αποτελεσμάτων - θαλάσσια ρεύματα που επικρατούν στον όρμο Αλμυροποτάμου παρασύρουν υλικά από άλλες περιοχές - Παλαιοπήγαδα - και τα αποθέτουν είτε με τη μορφή θινών στις βορειότερες ακτές του όρμου, είτε με τη μορφή παράκτιων ιζημάτων.

δ. Συμπεράσματα: ο σχηματισμός του σημερινού αιγιαλού βρίσκεται σε εξέλιξη και δημιουργείται από τη δράση θαλάσσιων ρευμάτων. Οι σχηματισμοί που πληρούν το λεκάνιο χώρο της μελετούμενης περιοχής είναι αποτέλεσμα παλαιάς θαλάσσιας διεργασίας σε συνδυασμό με την προσφορά υλικών από την χέρσο. Η περιοχή μελέτης πήρε την σημερινή της μορφή πριν 6000 χρόνια».

ενισχύουν τις απόψεις της Επιτροπής περί ύπαρξης περιβάλλοντος παλαιού αιγιαλού, που έχει προέλθει από την αλληλεπίδραση στεριάς και θάλασσας και είναι σε ισορροπία εδώ και 6000 χρόνια. Εάν όμως σήμερα είχαμε στην περιοχή αυτή απουσία βαλτωδών εκτάσεων, παρουσία καλλιεργήσιμων εδαφών, ιδιοκτησιών και εγκαταστάσεων θα λέγαμε βέβαια ότι η αλληλεπίδραση θάλασσας-στεριάς έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή. Αντίθετα όμως τόσο σήμερα όσο και στο πρόσφατο παρελθόν, και κατ' επέκταση εδώ και εκατοντάδες χρόνια, υπάρχει ζωντανή η παρουσία του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην εξεταζόμενη περιοχή.

Επιπλέον η Επιτροπή επισημαίνει, ότι ενώ η γεωλογική έκθεση Λυκούδη του 1998 εντοπίζει «...ίχνη παλαιού μικρού τενάγους, το οποίο σήμερα βρίσκεται στο στάδιο της γήρανσης, λόγω πλήρωσης του με υλικά που προέρχονται τόσο από τους παρακείμενους ορεινούς όγκους, όσο και από τα παράκτια ιζήματα, που εμφανίζονται νότια από τον σημειούμενο χώρο» η πραγματικότητα δείχνει ότι κάθε χρόνο εκεί υπάρχουν μακρές χρονικές περιόδους που ο χώρος αυτός κατακλύζεται από νερά.

Δ) Για την επανεξέταση του Παλαιού Αιγιαλού βασιζόμαστε στον νόμο 2971/2001 που στο άρθρο 6, προβλέπει τι πρέπει να λαμβάνει υπόψη της η αρμόδια Επιτροπή για τον καθορισμό του Παλαιού Αιγιαλού: «Στοιχεία για τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού: Η

Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεση της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτωδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες». Κατά συνέπεια η ανωτέρω προσέγγιση μας, τόσο σε σχέση με την γεωλογική μελέτη Λυκούδη όσο και με τα υπόλοιπα πραγματικά στοιχεία,

κρίνουμε ότι κινείται εντός των πλαισίων και στοιχείων που ο νόμος καθορίζει. Κατά την προσέγγιση αυτή, η Επιτροπή κρίνει ότι η από 1998 γεωλογική έκθεση Λυκούδη δεν καταδεικνύει την ανυπαρξία του παλαιού αιγιαλού, όσο δε για την συμπληρωματική από 2007 έκθεση της και την σε αυτήν καταχωρηθείσα άποψη ότι «...ουδέποτε υπήρξε στη περιοχή παλαιός αιγιαλός με την έννοια που προβλέπει η νομοθεσία ...» ή ότι «δεν υφίσταται θέμα ύπαρξης παλαιού αιγιαλού πράγμα που αποδεικνύεται από την μη μετατόπιση της θέσεως της ακτογραμμής και τα γεωλογικά στοιχεία της περιοχής» βρίσκουν αντίθετη την Επιτροπή για λόγους που ήδη αναφέρθηκαν παραπάνω, αλλά και άλλους που θα εξεταστούν αμέσως παρακάτω:

Ε) Αναφορικά με την από Φεβρουαρίου 1998 έκθεση Στταντιδέα όπου καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «...η παραλία και η ακτογραμμή παραμένουν σταθερές και αμετάβλητες για όλο αυτό το χρονικό διάστημα (σ.σ. από το 1945 μέχρι σήμερα) καταμαρτυρώντας την ίδια σταθερότητα και για πολλές δεκάδες χρόνια πριν», η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη και τις απόψεις και αντίστοιχα παραδείγματα περιοχών με παράκτια έλη που εκτίθενται στην εισήγηση του μέλους της Επιτροπής Δημ. Προκάκη, θεωρεί ότι το παραπάνω συμπέρασμα Σπαντιδέα είναι σωστό μεν, ωστόσο δεν οδηγεί από μόνο του στο συμπέρασμα περί μη ύπαρξης παλαιού αιγιαλού. Αυτό έχει επισημανθεί και από το ΓΕΝ με το αριθμ.544.5/678/98 από 23-7-1998 έγγραφο του όπου αναφέρεται ότι: «α) το ΓΕΝ δε διαφωνεί με τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει η εν λόγω τεχνική έκθεση για την μη μετακίνηση της ακτογραμμής στη συγκεκριμένη περιοχή...» αλλά ταυτόχρονα επισημαίνει την κατάκλυσή της από την θάλασσα λόγω και των πολύ μικρών υψομέτρων αυτής, την σημερινή αλλοιωμένη εικόνα της λόγω επιχωματώσεων και ότι μαρτυρικές καταθέσεις επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι η περιοχή κατά το παρελθόν ευρίσκετο υπό την επίδραση υφάλμυρου ύδατος χωρίς να υφίστανται σε αυτήν ιδιοκτησίες. Το ΓΕΝ επισημαίνει ακόμη ότι από την υποδειχθείσα υπό αυτού οριογραμμή παλαιού αιγιαλού είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών να προβεί σε έρευνα ιδιοκτησιακού καθεστώτος και να εξαιρεθούν τυχόν κατόχες ιδιωτών με τίτλους μέχρι το 1884. Επανερχόμενο στο θέμα αυτό το ΓΕΝ με το 544.5/273/3-6-2002 έγγραφο του σχολιάζει τα συμπεράσματα της μελέτης Ε. Λυκούδη και αναφέρει: «Επισημαίνεται ότι στα συμπεράσματα της μελέτης της Ε. Λυκούδη αναφέρεται ότι: «Οι σχηματισμοί που πληρούν τον λεκάνιο χώρο της μελετούμενης περιοχής είναι αποτέλεσμα παλαιάς θαλάσσιας διεργασίας σε συνδυασμό με την προσφορά υλικών από την χέρσο», δηλαδή εμμέσως γίνεται δεκτό ότι η θάλασσα κατά το απώτατο παρελθόν κατέκλυζε τη μελετώμενη περιοχή και κατά συνέπεια η περιοχή σωστά χαρακτηρίζεται σαν παλαιός αιγιαλός».

Στο σημείο αυτό ο εισηγητής τόνισε στα μέλη της παρούσας Επιτροπής, το χωρίο εκείνο της από έτους 2010 φωτοερμηνευτικής εισηγητικής του έκθεσης όπου εντός των διοικητικών ορίων νομού Ευβοίας υπάρχουν πολλές αντίστοιχες περιπτώσεις παράκτιων ελών και βαλτωδών εκτάσεων πίσω από μια σταθερή ακτογραμμή στις οποίες η Επιτροπή και οι εμπλεκόμενες στον καθορισμό αιγιαλού υπηρεσίες (παλαιότερα το ΓΕΝ) αποφάνθηκαν την ύπαρξη ζώνης παλαιού αιγιαλού.

Επισήμανε δε ότι και οι Επιτροπές Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού των ετών 2005 και 2010 (υπό ως επί το πλείστον διαφορετική σύνθεση μελών από την σημερινή) αποφάνθηκαν αφού εξέτασαν τις δύο παραπάνω τεχνικές Εκθέσεις Σπαντιδέα Λυκούδη ότι αυτές δεν παρουσιάζουν κάποιο νεώτερο στοιχείο τέτοιο που να δικαιολογεί τον επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων του ν. 2971/2001.

Κατόπιν αυτών η Επιτροπή κρίνει ομόφωνα ότι στην εξεταζόμενη περιοχή του «Βλυχού» υπάρχει μια σταθερή ακτογραμμή και πίσω της υπάρχει παράκτιο έλος, χωρίς ίχνη νομής και κατοχής, που λόγω πρόσφατων ανθρωπίνων επεμβάσεων τα αρχικώς εμφανή φυσικά χαρακτηριστικά του φθίνουν χωρίς ωστόσο μέχρι τώρα τούτα να έχουν εκλείψει, και άρα η Επιτροπή οφείλει τούτο να χαρακτηρίσει ως «παλαιό αιγιαλό». Κατά τα παραπάνω, η έκθεση Σπαντιδέα δεν επηρεάζει αρνητικά την κρίση της αυτή.

Πέραν αυτών, η Επιτροπή κατόπιν προσεκτικής μελέτης των δύο φωτοερμηνευτικών-τεχνικών εκθέσεων του εισηγητή και μέλους της Επιτροπής Δ. Προκάκη και της από Φεβ. 1998 τεχνικής έκθεσης Σπαντιδέα παρατηρεί ότι τα φωτοερμηνευτικά συμπεράσματα που αναφέρει η έκθεση Σπαντιδέα για τις αεροφωτογραφίες 1945, 1960, και 1974 περί ύπαρξης μονοπατιού παράλληλα της ακτογραμμής και ανυπαρξίας τέτοιου μονοπατιού στην βόρεια πλευρά της βαλτολίμνης, δεν ευσταθούν καθώς τα ακριβώς αντίθετα τεκμηριωμένα προκύπτουν στις Εκθέσεις Προκάκη.

Ζ) Σχετικό με τα παραπάνω Γ) Δ) και Ε) είναι το από 27-9-2011 αίτημα-αναφορά των αιτούντων Α.Μ.Π. Σαρρή, Β. Μπαλωτή, Δ. Κάργα και Κ. Χατζή στο οποίο προβάλλεται η άποψη ότι η επισπεύδουσα Κτηματική Υπηρεσία και δη ο εισηγητής Προκάκης, έπρεπε να ζητήσει από το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών τα στοιχεία μεταβολής της γραμμής παλαιού αιγιαλού και ότι τούτο επιβαλλόταν βάσει του εγγράφου αρ.πρωτ. 1058854/3981/Β0010/12-8-2009 του Υπ. Οικ/κών, Δ/νση Δημόσιας Περιουσίας/ Τμήμα Β'.

Για το θέμα αυτό εκ του νόμου 2971/2001 και των μετέπειτα τροποποιήσεων του δεν προβλέπεται ούτε προσδιορίζεται ότι το ΙΓΜΕ είναι αυτό που θα πρέπει να αποφανθεί για στοιχεία μεταβολής Παλαιού Αιγιαλού. Κατά συνέπεια οι αιτούντες θα μπορούσαν να είχαν απευθυνθεί στο ανωτέρω φορέα με δική τους πρωτοβουλία.

Ο νόμος όπως ήδη αναφέραμε στην παράγραφο (Δ) προβλέπει ότι κατά τον καθορισμό του Παλαιού Αιγιαλού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη γεωλογικές μελέτες και για τον λόγο αυτό η παρούσα Επιτροπή έλαβε σοβαρά υπόψη τις δύο (αρχική και συμπληρωματική) γεωλογικές μελέτες Λυκούδη που έχουν προσκομιστεί από τους ενδιαφερόμενους. Άλλωστε οι συγκεκριμένες γεωλογικές μελέτες Λυκούδη λήφθηκαν υπόψη και μελετήθηκαν και κατά τα έτη 2005 και 2010 από τις αντίστοιχες Επιτροπές Αιγιαλού Παραλίας και Παλαιού Αιγιαλού.

Επίσης η Επιτροπή έλαβε υπόψη την από 2-8-1990 υπηρεσιακή αναφορά του Κ. Πεχλιβάνογλου, Γεωλόγου -Ωκεανογράφου υπαλλήλου της Υ.Υ του ΓΕΝ.

Η) Αναφορικά με τις απόψεις περί της έννοιας αιγιαλού- παλαιού αιγιαλού στην κατατεθειμένη από τους ενδιαφερόμενους τεχνική Έκθεση Σωτηρίου Ντούρου και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο «Α. Παλαιός Αιγιαλός», η Επιτροπή παρατηρεί αλληλοεπικάλυψη των απόψεων αυτών με τις εκθέσεις Σπαντιδέα και Λυκούδη για τις οποίες έχει ήδη εκφέρει άποψη. Επιπλέον, η Επιτροπή διαφωνεί με την άποψη Ντούρου όπου αναφέρεται ότι «Από την α/φ του 1945 ακόμα ξεχωρίζουν οριοθετημένες η ιδιοκτησία Τουρτουλα - πρώην Πόγκα - στα ανατολικά και άλλες δύο ανατολικότερα αυτής. Από την α/φ του 1960 εκτός από τις προαναφερόμενες ξεχωρίζουν οριοθετημένες οι ιδιοκτησίες Χατζή, Ν. Τσίγκρου και Α. Κάργα... Στην α/φ του 1971 προστίθεται οριοθετημένη και η ιδιοκτησία Μπαλωτή», αφού επί των απόψεων αυτών υφίστανται διαφορετικές φωτοερμηνείες που έχουν διτυπωθεί στις δύο φωτοερμηνευτικές εισηγητικές τεύχη του μέλους της Επιτροπής Δ. Προκάκη, με τις οποίες και συμφωνούν τα υπόλοιπα μέλη. Ειδικότερα η Επιτροπή θεωρεί ότι η ευρύτερη περιοχή του έλους δεν έφερε ίχνη νομής και κατοχής στις αεροφωτογραφίες του 1945, 1960 και 1970 ενώ στις μετέπειτα α/φ εντοπίζονται τα ίχνη προσπαθειών καταπάτησης του έλους κυρίως στην κεντρική περιοχή αυτού (διεκδικήσεις Τσίγκρου και Κάργα) οι οποίες έχουν αντιμετωπισθεί με δικαστικούς αγώνες από την Κοινότητα Αργυρού -η οποία μέχρι πρόσφατα (προ του διοικητικού καθορισμού) φερόταν ως ιδιοκτήτης του παράκτιου έλους του Βλυχού.

Θ) Στο σημείο αυτό ο εισηγητής Προκάκης, βασιζόμενος σε παρατηρήσεις που αναλυτικά έχει εκθέσει στο Β' φωτοερμηνευτικό τεύχος της εισήγησης του (σελ. 67, 68), επισήμανε στα μέλη της Επιτροπής δύο σημεία επί του από Ιουνίου 2010 τοπογραφικού διαγράμματος του ιδίου όπου απαιτείται τοπική αλλαγή της χάραξης του παλαιού αιγιαλού σε σχέση με την άποψη της Επιτροπής του έτους 1999: στο δυτικό άκρο μεταξύ των προτεινόμενων κορυφών 1'', 2'', 3'', 4'' και στο ανατολικό άκρο μεταξύ των προτεινόμενων κορυφών 18'', 19'', 20'', 21''.

Τα υπόλοιπα μέλη συμφώνησαν με την μετατόπιση αυτή αφού από την παρατήρηση των αεροφωτογραφιών 1945, 1960 και 1970 και την ανάλυση του εισηγητή προκύπτουν εμφανή τεκμήρια που επιβάλλουν αυτή την διαφοροποίηση και επομένως η Επιτροπή προβαίνει επίσης στην επαναχάραξη σε ελαφρώς διαφοροποιημένες θέσεις της ήδη καθορισμένης από το έτος 1999 οριογραμμής Αιγιαλού λόγω κυρίως της χρήσης του νέου και λεπτομερέστερου από Ιουνίου 2010 τοπογραφικού διαγράμματος Προκάκη. Πα τις νέες προτεινόμενες κορυφές Αιγιαλού, υπ' αριθμ. 1 έως 15, λήφθηκαν υπόψη η μορφή της ακτογραμμής, το φυσικό όριο βλάστησης, οι πνέοντες άνεμοι και ο τομέας ανάπτυξης του κυματισμού, τα βάθη πυθμένα θαλάσσης πλησίον της ακτής, κλπ. Επίσης προβαίνει στον καθορισμό 10μετρης ζώνης Παραλίας υπό στοιχεία V έως 15', πίσω από την παραπάνω προτεινόμενη γραμμή Αιγιαλού.

Ι) Εξετάζοντας το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εντός του προτεινόμενου Παλαιού Αιγιαλού διεκδικήσεων και σε συνδυασμό με την αναφορά στις αποφάσεις 2087 και 2089/2007 του ΣτΕ περί της αντίθεσης απόψεων που παρατηρείται μεταξύ των εκθέσεων Δ. Πρωτοπαπά και Ι. Σινάνογλου, η Επιτροπή μελέτησε τις ανωτέρω Εκθέσεις και έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου που σχετίζονται με τις διεκδικήσεις και ενέργειες

καταπάτησης (σύμφωνα με την Κοινότητα Αργυρού) του τότε θεωρούμενου Κοινοτικού Κτήματος (σήμερα προτεινόμενου Παλαιού Αιγιαλού) από διάφορους παλιούς και νέους διεκδικητές.

Το μέλος της Επιτροπής Αντώνιος Καμπάνης, υποπλοίαρχος Λιμενικού Σώματος, Λιμενάρχης Υ. Λ/Χ Αλιβερίου είπε ότι η έρευνα του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και το θέμα της εφαρμογής των υφισταμένων τίτλων ιδιοκτησίας εκφεύγει των αρμοδιοτήτων του και εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Οικονομικών και των Περιφερειακών του Υπηρεσιών.

Στο σημείο αυτό, ο εισηγητής και μέλος της Επιτροπής Δ. Προκάκης ανέφερε ότι η μέχρι τώρα υφιστάμενη έρευνα ιδιοκτησιακού έχει απασχολήσει πολλούς υπαλλήλους της Κτηματικής Υπηρεσίας Ευβοίας και του Υπουργείου Οικονομικών που έχουν συντάξει τεκμηριωμένες Διοικητικές - Τεχνικές Εκθέσεις και σχετικά έγγραφα και ότι και ο ίδιος στην εισήγηση του εκθέτει τις απόψεις του στο ιδιοκτησιακό ζήτημα με πολυσέλιδη ανάλυση (σελ. 43 έως 58) καταλήγοντας ότι οι απόψεις Σινάνογλου περί ανυπαρξίας ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων εντός του Παλαιού Αιγιαλού είναι επαρκώς τεκμηριωμένες, σε αντίθεση με την Έκθεση Πρωτοπαπά που έχει πολλά τρωτά σημεία.

Κ) Αναφορικά με το ερώτημα της παρ. ΙΙΙ της από 27-9-2011 αίτησης Σαρρή, Μπαλωτή, Κάργα, Χατζή, περί ύπαρξης παλαιού και υφιστάμενου από δεκαετίες παραλιακού δρόμου, έχει απαντηθεί στην από 17 Ιουνίου και 2 Ιουλίου του 2010 Έκθεση Επιτροπής Αιγιαλού Παράλιας Παλαιού Αιγιαλού, και επιπλέον το ζήτημα αυτό αναλύεται φωτοερμηνευτικά και στην εισηγητική έκθεση Προκάκη στις σελ. 58-63. Από τα παραπάνω φαίνεται καθαρά ότι οι σημερινές παράλληλες αμώδεις λωρίδες -που παρεμπιπτόντως τυγχάνουν βατές από αυτοκίνητα- που διαμορφώθηκαν μεταξύ των φυτεμένων γραμμών ευκαλύπτων κατά την δεκαετία του 70 από την κοινότητα για δημιουργία αλσουλίου, δεν δύναται να θεωρηθούν επίσημοι κοινοτικοί δρόμοι αφού άλλωστε ο χαρακτηρισμένος επίσημος κοινοτικός δρόμος στην εν λόγω περιοχή οριοθετείται στα βόρεια άκρα του παλαιού αιγιαλού και επιπλέον από την παρατήρηση των αεροφωτογραφιών των ετών 1945, 1960 και 1970 δεν διακρίνεται ίχνος παραθαλάσσιου δρόμου.

Λ) Αναφορικά με τα υπόλοιπα ερωτήματα της από 27-9-2011 αίτησης των ενδιαφερομένων, αυτά έχουν απαντηθεί επισταμένως τόσο με την από έτους 2010 Έκθεση Επιτροπής όσο και με τις προηγούμενες αντίστοιχες των ετών 2005 και 1999 Εκθέσεις Επιτροπών.

Κατόπιν αυτών ομόφωνα η Επιτροπή αποφασίζει:

α) ότι υφίσταται ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΙΓΙΑΛΟΙ στα όρια του από έτους 1999 καθορισμού και επιπροσθέτως σε δύο επιπλέον περιοχές. Τα όρια αυτού καθορίζονται με συνεχή κυανή πολυγωνική γραμμή υπό στοιχεία 1'', 2'', 3'', ..., 21'' στο από Απριλίου 2009 - Ιουνίου 2010 τοπογραφικό διάγραμμα του υπαλλήλου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας και μέλους της παρούσας Επιτροπής Δημητρίου Προκάκη, τοπογράφου μηχανικού ΠΕ/Δ', οι κορυφές των στοιχείων αυτών ορίζονται αναλυτικά σε πίνακα με καρτεσιανές συντεταγμένες στο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς ΗΑΤΤ επί του ιδίου ως άνω τοπογραφικού διαγράμματος.

β) επανακαθορίζει τις οριογραμμές Αιγιαλού και Παράλιας, σε νέες ελαφρώς διαφορετικές θέσεις από τις ήδη κατά το έτος 1999 καθορισμένες όπως αυτές εμφανίζονται στο νέο διάγραμμα αντιστοίχως με συνεχή ερυθρή πολυγωνική γραμμή υπό στοιχεία 1, 2, 3 ..., 16 και με συνεχή κίτρινη πολυγωνική γραμμή υπό στοιχεία 1', 2', 3' ..., 16', των οποίων οι καρτεσιανές συντεταγμένες τους ορίζονται ομοίως σε πίνακα επί του διαγράμματος.

γ) Κατόπιν ενδελεχούς έρευνας και εξέτασης όλων των διαθεσίμων στοιχείων διαπιστώνεται ότι οι εκθέσεις Σινάνογλου και Προκάκη τεκμηριωμένα καταδεικνύουν την ανυπαρξία ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων ιδιωτών εντός του Παλαιού Αιγιαλού, πιθανολογώντας ότι οι φερόμενες ιδιοκτησίες - διεκδικήσεις των ενδιαφερομένων εντοπίζονται βορειότερα αυτού και πίσω από τις παλιές ξερολιθιές που αναγνωρίζονται στις από το έτος 1945 αεροφωτογραφίες.

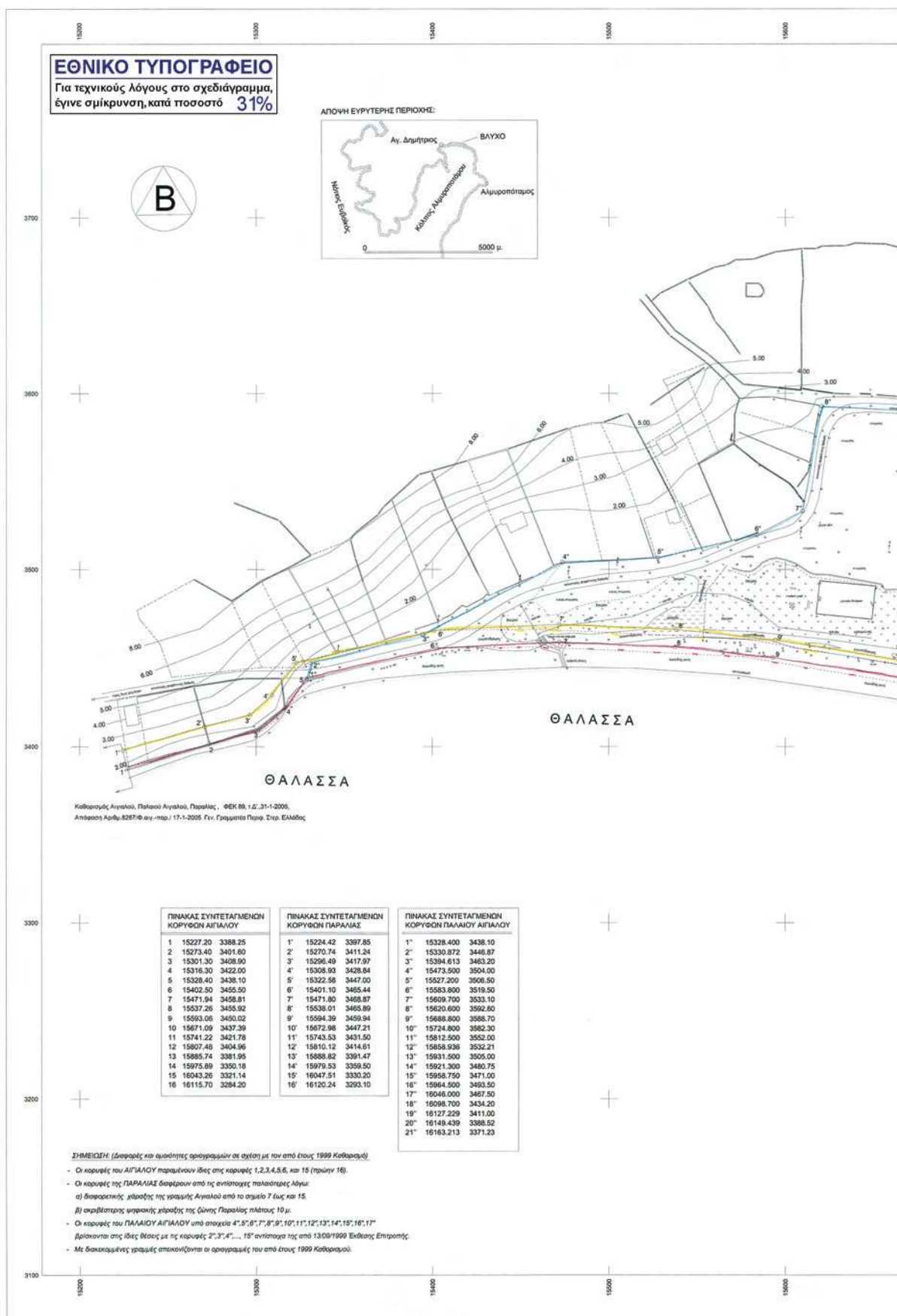
δ) ότι οι φερόμενες ιδιοκτησίες των Βασιλικής Μπαλωτή και Ιωάννη Χατζή -για τις οποίες οι Αποφάσεις Σ.τ.Ε. με αριθμ. 2087, 2089/2007 έκριναν την αναπομπή στην Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση-, οι οποίες διεκδικούνται εντός της παραπάνω περιοχής Παλαιού Αιγιαλού, δεν δύναται να εξαιρεθούν από την παραπάνω έκταση του παλαιού αιγιαλού καθώς δεν θεμελιώνουν ιδιοκτησιακά δικαιώματα. Το αυτό ισχύει και για τις διεκδικήσεις των Α., Μ., Π. Σαρρή, Δημητρίου Α. Κάργα, Δημητρίου Ιωάν. Τουρτούλα και Κων/νου Τσίγκρου.

Η Επιτροπή

Τα μέλη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΡΟΚΑΚΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΕΛΗΚΩΣΤΑ

Η Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΑ ΣΕΛΕΒΑΚΟΥ





ΣΧΟΛΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΗ.

Το παρόν τοπογραφικό διάγραμμα επικεντρώνει στην περιοχή του παράκτιου έλους του Βλυχού. Για τον λόγο αυτό, έχουν αποσυμμετρηθεί με ηλεκτρονικά γεωδαιτικά σφάλμα όλα τα μέγιστα των φερμένων διακρίσεων που έχουν πρόσδετο στο έλος, έχει αποσυμμετρηθεί με Ακτομετρία η υφιστάμενη κατάσταση του έλους και της ακτογραμμής, ενώ έχει χρησιμοποιηθεί η γεωμετρική πληροφορία που μας παρέχει το από ΙΟΥΝΙΟΥ 1990 διάγραμμα του από έτους 1999 Καθορισμού Αιγαίου, Παροικίας και Παλαιού Αιγαίου, του μηχανικού Σταύρου Κιράτσας, υπαλλήλου της ΚΕΔ, για την περιοχή προς την ενδοχώρα, πίσω από τις βερολίδες. Τέλος, η εμφανιζόμενη πληροφορία που εντοπίζεται πέραν των παραπάνω περιοχών, (βρίσκοντάς στα βαρέδια άδρα του παρόντος διαγράμματος), προέρχεται από αγκύρωση αεροφωτογραφιών του Κτηματολογίου και έχει περισσότερο εποπτικό παρά μετρητικό χαρακτήρα.



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΙΑΛΟΥ-ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 Ν.2971/01

- Το παρόν διάγραμμα συντάχθηκε την από 18 Μαΐου 2012 έκθεση Επιτροπής.
- Με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή, η οποία έχει κορυφές 1,2,...,16 καθορίζεται η προτεινόμενη οριογραμμή.
- Με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή, η οποία έχει κορυφές 1',2',...,16' καθορίζεται η προτεινόμενη παραλία.
- Η επιτροπή διαπίστωσε ύπαρξη παλαιού αγροτικού, και καθορίζει αυτόν με μπλε συνεχή πολυγωνική γραμμή, η οποία έχει κορυφές 1'',2'',...,21''.
- Οι θέσεις των κορυφών των καθοριζόμενων προτεινόμενων ορίων στο έδαφος με καρτεσιανές συντεταγμένες του Γεωδαιτικού Συστήματος Αναφοράς ΝΑΤΤ, όπως αναγράφονται στον επισυναπτόμενο στο παρόν, πίνακα.
- Με τον καθορισμό της προτεινόμενης παραλίας καθορίζεται ζώνη παράλιας μέτρησης 10 μέτρων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της παρ. 2 του άρθρου 1 και της παρ.3 του άρθρου 2 του Ν.2971/2001.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

1. Η ΑΝΔΡΑ ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΗ Κ.Υ.

ΙΟΥΛΙΑ ΤΣΑΛΟΥ
ΑΝΔΡΑ ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΗ Κ.Υ.

ΤΑ ΜΕΛΗ

2. Ο ΑΝΔΡΑΣ

ΑΝΔΡΑΣ
ΑΝΔΡΑΣ
ΑΝΔΡΑΣ

3. Ο ΑΝΔΡΑΣ

ΑΝΔΡΑΣ
ΑΝΔΡΑΣ
ΑΝΔΡΑΣ

4. Ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΕΛΕΜΑΤΟΣ
ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΔΗΜΟΥΚΥΜΗΣ

ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Ν. ΕΥΒΟΙΑΣ

ΜΕΣΣΑΠΟΝ 10 - ΧΑΛΚΙΔΑ
ΤΗΛ. 22210 - 59963

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ - ΑΠΟΔΟΣΗ

ΠΡΟΚΑΚΗΣ Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΙΠΛ. ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧ. ΛΠΘ
Υπάλληλος Κ.Υ.Δ. Ν. Ευβοίας

ΜΕΛΕΤΗ

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΩΝ
ΑΙΓΙΑΛΟΥ - ΠΑΡΑΛΙΑΣ - ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Θέση

"Παραλία Αγίου Δημητρίου ΑΡΓΥΡΟΥ, θέση ΒΛΥΧΟΣ",
ΔΗΜΟΥ ΔΥΣΤΙΩΝ

Θέση σχεδίου

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΚΛΙΜΑΚΑ
1:1000

Προβλεπόμενος
ΝΑΤΤ

Χρόνος μελέτης: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009,

Τέλη ανάθεσης: ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

Ουκλή:

Ουκλή:

ΕΚΔΕΙΝΕ ΤΕΛΕΜΑΤΟΣ
ΤΕΛΕ ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΔΕΙΝΕ ΤΕΛΕΜΑΤΟΣ
ΤΕΛΕ ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 έως 16 σελίδες σε 1 € προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD:

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση	Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €	Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Β΄	300 €	80 €	30 €	Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Γ΄	50 €	-	-	Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-	Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Δ΄	110 €	30 €	-	Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Τεύχος	Έντυπη μορφή	Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α΄	225 €	Δ΄	160 €	Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	2.250 €
Β΄	320 €	Α.Α.Π.	160 €	Δ.Δ.Σ.	225 €
Γ΄	65 €	Ε.Β.Ι.	65 €	Α.Σ.Ε.Π.	70 €
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €	Α.Ε.Δ.	10 €	Ο.Π.Κ.	-

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.

- Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).
- Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.
- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α, τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής.
- Το ποσό υπέρ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.
- Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρίζονται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.

Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: τηλ.: 210 8220885.

Τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr)

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 08:00 ΜΕΧΡΙ 13:30



* 0 4 0 0 5 3 7 1 7 0 9 1 2 0 0 1 2 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004